

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1858 de Mitropolitul Andreu Șaguna

APARE SĂPTĂMÂNAL

Abonamentul:

Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe

se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Preful inserțiunilor

un șir petiț 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile

se adresează **Administrației** ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Pentru apărarea țării

Am trecut în săptămânile dela sfârșitul lui Septembrie prin stări sufletești pline de încordare și de grije de viitor, sub amenințarea spectrului războiului care sta să se deslănțue în fiecare clipă. Ca trezită subit de sub efectele unui narcotic, lumea românească — nu mai vorbim de cea din alte țări — a văzut deodată că războiul este posibil și că e chiar foarte iminent. Bărbați și femei, cari cu o zi înainte întrebați despre posibilitatea războiului, își răspuseseră negativ cu o superbă nepăsare, a doua zi te întâmpinau cu fețele alarmate, căci evoluția evenimentelor se îndrepta fulgerător spre clipa fatală a unei izbucniri ireparabile.

Și într'adevăr dacă nu s'ar fi produs în momentele supreme acele neașteptate, aproape miraculoase intervenții din partea primului ministru britanic, astăzi am fi în plină și universală înclăștare războinică.

Omenirea a avut norocul cu un singur om. Dar dacă mâne, într'un moment identic de încordare, nu se va mai găsi într'un loc de mare autoritate un om cu asemenea dispoziții și hotărâri sufletești? Odată ce numai de un fir atât de subțire a târnat salvarea păcii, trebuie să ne dăm seama că forțele ce mână din sânul omenirii lumea spre război sunt enorm de puternice și în fața lor nu putem aștepta să se ridice, la o nouă involburare, decât cel mult iarăși vreo piedică accidentală. Dar accidentalul și eventualul nu e de natură să ne dea o asigurare suficientă că nu va fi război mâne sau poimâne.

Deaceea trebuie să ne trezim de tot din naiva iluzie a anilor de după război că viitorul va fi al unei păci perpetue. Iluzia aceasta a putut răsară și s'a putut nutri numai dintr'o

insuficientă cunoaștere a realității sufletului omenesc, cu adâncul păcatului și al răului din el, din ideea atotputerniciei rațiunii asupra acestui suflet, dintr'o negare a misterului dogmei creștine despre forța uriașă a răului împotriva căruia nu se poate lupta decât cu ajutorul lui Dumnezeu.

Numai prin creștinism se pot împuțina războaiele în viitor, dar cine îți dă siguranța că și mâne și poimâne și în tot timpul viitor popoarele vor accepta să lupte cu ajutorul dumnezeesc, când nici azi nu vreau să știe de acest ajutor nici chiar cei mai vajnici pacifiști.

Sunt în privința războiului viitor două adevăruri cu putere de axomă: 1. fără creștinism va fi sigur război, cu oricât pacifism s'ar trâmbița; 2. numai prin creștinism se pot amâna și împuțina războaiele, dar întrucât nu poți avea siguranța că sufletul popoarelor va fi creștin mâne (chiar dacă e azi), nu poți avea în nici un fel siguranța că nu va fi în viitor război. Dimpotrivă, din felul obișnuit al comportării sufletului omenesc, poți trage concluzia că război va fi cu siguranță.

Creștinismul nu e pesimist, ci realist. El nu trage din știința sa despre profunde realitate a răului în om și din siguranța că vor fi războaie, concluzia că e zadarnic să lupti contra lor. Căci dacă n'ar lupta contra lor ar fi și mai dese, și mai crâncene. Chiar neprogresul în rău — dată fiind înclinația naturii omenesci — e un progres, ce se realizează numai cu o grozavă muncă de propovăduire. Chiar un progres mai încet în rău e un succes, așa cum chiar rostogolirea mai înceată a unui corp pe pantă repede, e un succes. Creștinismul propovăduiește cu tărie pacea și poate ca acțiunea lui să realizeze un progres mai mare decât al neprogresului

în rău, dar războiul tot rămâne ca un fapt de viitor sigur, dat fiind răul adânc din firea omenească.

Vor fi războaie, pentru că vor fi păcate. Desăvârșirea deplină și a tuturor nu se realizează pe lumea aceasta. Și precum siguranța că vor fi păcate nu echivalează pentru creștinism cu o împăcare cu ele sau cu o încetare a luptii contra lor, dar în orice caz ea impune anumite măsuri de precauție împotriva efectelor prea stricicioase ale lor, la fel siguranța că vor fi războaie nu însemnează o împăcare cu ele, o justificare a lor, dar, pe lângă toată propovăduirea contra lor, creștinismul trebuie să admită luarea de măsuri de precauție contra lor.

Din această poziție ideologică, știind că vor fi războaie, aprobăm și chiar îndemnăm statul nostru să se înarmeze pentru pararea eventualelor lovituri la cari ar putea fi expus în viitorul război, care, judecând din datele actualității, e probabil să nu întârzie prea mult.

Nu suntem un neam cu ambiții de cucerire. Nu le-am avut nici în trecut. Toate războaiele noastre au fost de apărare sau de recucerire a unei libertăți pierdute.

Dar pentru apărarea acestei libertăți pe care ne-o garantează actualele granițe, cari nu se întind decât până unde se găsesc Români, trebuie să fim gata oricând, împotriva oricărei pofti străine de-a ne-o răpi. Poporul nostru s'a comportat și se va comporta în această privință în cel mai perfect spirit creștin.

Nu știm ce s'a făcut până acum la noi în această direcție. Știm numai că conducătorii Statului nostru se expun unei grele răspunderi și unei neiertate vinovății dacă nu fac totul ca viitorul război să nu aducă sacrificarea în masă a sutelor de mii de vieți românești și nu asigură apărarea demnă și eficientă a independenței integrale a poporului român în Statul român.

Conducătorul spiritual al românismului ardelean, care știe ce e robia și are oroare de ea, a adresat în repetate rânduri în anii trecuți serioase îndemnuri factorilor răspunzători pentru destinele de viitor ale neamului nostru să nu neglijeze înzestrarea armatei, atât de importantă pentru asigurarea acestui viitor.

O spunem acum și prin această foaie: faceți totul pentru o perfectă înzestrare a armatei! Cereți țării orice sacrificii și vi le va consuma cu dragă inimă! Dar toate să fie chivernisite cu maximă înțelepciune, cinste și răspundere pentru ziua de mâne!

Avem de altfel siguranța că azi are cine să împlinească srigătul acesta al sufletului românesc. Avem un Rege conștient de ce ne trebuie, în grija de țară și în destoinicia căruia putem avea toată încrederea.

La ziua natală a M. Sale Regelui

Sărbătoarea Suveranului a fost, și în anul acesta, sărbătoarea țării întregi.

Cărturari și țărani dela un capăt la altul, al pământului românesc, și-au rostit cu însuflețire încrederea și iubirea nefermărită pentru M. Sa Regele Carol II, dorindu-i, într'un glas, ca Dumnezeu să binecuvinteze cu fapte rodnice și strălucite domnia Voevodului Culturii românești!

În cetatea Sibiului, în biserica noastră catedrală, slujba religioasă festivă a fost săvârșită de I. P. S. Sa mitropolitul Nicolae al Ardealului, în fruntea unui sobor de preoți, ear cuvântul ocazional s'a rostit de Păr. Gh. Secaș. Au asistat la festivitate autoritățile civile și militare, școalele din localitate și mulțimea credincioșilor localnici. În fața catedralei, o companie de onoare, cu drapel și muzică, din școala de ofițeri ai infanteriei, a dat onorurile.

Desigur, în primul rând, istoricul și evoluția comunismului, pentru a ne da un cadru mai larg de urmărire a problemei. Obișnuita descriere a comunismului, cu sorgințele sale imediate în idealismul german și în realitățile sociale ale veacului trecut, se face de către autor într'o formă cât mai pe înțeles.

Marx plecând dela Fichte și Hegel vrea să realizeze practic ceiace idealistii germani afirmă teoretic. Fichte susținea că eul crează lumea. Marx cere ca subiectul (proletariatul) să creeze efectiv această lume.

Hegel învață că gândirea este însăși ființa. Marx prelucrând această idee ajunge la concluzia că realitatea trebuie să devină rațională, dar ca să devină rațională ea trebuie creată din nou. La baza realității ei nu așează gândirea sau ideea ci materia. Marx face grava eroare de-a atribui materiei o evoluție dialectică și nu una mecanică. După teoria materialismului istoric religia, morala, arta, filosofia nu au o ființă independentă ci sunt reflexul rapor-

* FOIȘOARA *

Pr. Valeriu Iordăchescu:

Comunism și creștinism

Cu tot aspectul de progres în care găsim îmbrăcate cultura și civilizația zilelor noastre, este vizibil că ele abundă în concepții dintre cele mai bizare și în forme de viață socială dintre cele mai nenaturale. Timpul nostru a fost numit cu drept cuvânt epocă de experimentare a tot ceiace a cugetat omenirea mai absurd.

În Rusia ca și în Spania, în Mexico și China, omenirea e chemată să asiste la distrugerea a tot ceiace mille de ani au realizat pe terenul culturii și al civilizației, pentruca omenirea să nu mai trăiască sub imperiu unor iluzii de progres, din care își face titlu de glorie.

Pe de altă parte se constată tot mai mult o solidaritate în jurul a ceiace spiri-

tul omenesc a reușit să creeze în domeniul artei, culturii și civilizației. Această din urmă solidaritate are la bază o înțelegere mai adâncă a rosturilor omenesci și e o adeziune necondiționată la valorile cucerite de om până acuma.

Niciodată omenirea n'a fost împărțită în tabere mai distincte ca acum și niciodată argumentele n'au fost înfățișate în forme mai convingătoare ca astăzi. Taberele stau față în față. Deoparte comunismul, monstruoasa aberație colectivă, plin de ură, iar de cealaltă parte civilizația umană, rod al rațiunii și al sânguinții omenesci. Fără îndoială victoria va fi pe partea culturii și civilizației. Pentru aceasta trebuiesc toate spiritele aduse la același numitor de înțelegere a valorilor de cari beneficiază societatea zilelor noastre și la o cunoaștere cât mai amănunțită a hidrei amintite. Deocamdată orice adesiune la valorile spiritului bucură și orice demascare a dezastrului ce ne amenință e salutată.

Literatura românească este destul de bogată în studii de această natură. Dacă

ar fi s'o clasificăm ar trebui să facem însă o constatare nu prea îmbucurătoare. Nu totdeauna această literatură produce desgust față de comunism și entuziasm față de valorile spirituale. De aceia apariția unei lucrări în care adevărul te încălzește, pe lângă faptul că este un eveniment deosebit cultural, ne dă încă odată siguranța că aceia cari o citesc rămân atașați pentru totdeauna de aceste valori.

Acest lucru îl face Păr. Valeriu Iordăchescu în cartea: *Comunism și Creștinism* (Iași, 1938), în care întreprinde un studiu comparativ și critic al celor două sisteme de organizare socială. Autorul privește ambele sisteme numai în articulațiile lor esențiale, pe cari le raportează la singurul criteriu posibil: natura omenească și exigențele ei.

Plecând dela premisa că acel sistem de organizare socială este bun care corespunde naturii omenesci, autorul atacă subiectul propus cu un întreg arsenal științific, care ne dă dela început siguranța că concluziile la cari ajunge nu vor suferi discuții.

Asociația Clerului ortodox român „Andrei Șaguna“

Nr. 19—1938

Convocare

Potrivit art. 10 din statutele Asociației «Andrei Șaguna» a clerului mitropoliei ortodoxe române din Ardeal, Bănat, Crișana și Maramurăș — având arhierasca binecuvântare — convocăm al XVII-lea congres anual al acestei Asociații, la Timișoara, pe ziua de Joi, 10 Noemvrie 1938, cu următorul

PROGRAM:

Membrii comitetului central se vor întruni în ședință, în 9 Noemvrie, ora 4 d. m. în sala culturală dela biserica din Iosefin, pentru:

a) Examinarea rapoartelor generale: administrativ și economic;

b) Examinarea altor probleme și a propunerilor intrate regulamentar.

Ora 6 d. m. Tot acolo, consfătuirea intimă a Preoțimii și propunerea comisiilor pentru examinarea rapoartelor comitetului central.

Ora 8-30 seara: Serviciul Privegherii, săvârșit de preoții locali, în biserica «Iosefin».

In 10 Noemvrie:

Ora 8-30 dim. Sf. Liturghie și chemarea Duhului Sfânt, în biserica ortodoxă din «Iosefin», cu predică.

Ora 11. Deschiderea congresului, prin președintele Asociației, Icon. Stavr. Dr. Gh. Ciuhandu, în sala festivă a liceului de comerț, și salutul reprezentanților autorităților.

Ora 13: Masă comună (fără toaste) în restaurantul «Elite» (lângă biserica «Iosefin»).

Ora 15: 1. Păr. Florea Codreanu, președintele secției Arad: *Cultivarea conștiinței preoțești pentru zilele noastre* — cu propuneri și discuții.

2. Păr. prof. Ioan Imbroane: *Rosturile preotului în Străjerie*, cu propuneri și discuții.

3. Darea de seamă a Comitetului central despre Activitatea Asociației în cursul anului trecut.

4. Darea de seamă a casieriei centrale.

5. Darea de seamă a Comitetului central despre demersurile reale în chestiunile:

a) Salarizarea preoțimii și drepturile la pensii;

b) Situația protopopilor: Diurnele protopopești și computarea lor la leafa îndreptățitoare și la pensii;

c) Situația salarizării centrelor noastre eparhiale: consilieri-referenți, secretari și revizori eparhiali și a altor funcționari bisericești.

6. Propuneri, anunțate reglementar, cu trei zile înainte de congres, comitetului central.

7. Fixarea locului de întrunire a proximalului congres.

8. Inchiderea congresului.

Spre orientare: Ședințele congresului sunt publice.

Delegații despărțământelor sunt așteptați în număr reglementar, bine înțeles, frații preoți vor participa în număr cât mai mare.

Dnii Prezenți ai secțiilor sunt rugați a-și trimite cât mai neîntârziat secretarului general rapoartele lor (com. Roșia, jud. Sibiu).

Pentru rețineri de locuințe, preoții participanți se vor adresa Păr. Traian Columba, biserica ortodoxă din Fabrică: Timișoara.

Sibiu, 20 Octomvrie 1938.

Icon. Stavr. Dr. Gh. Ciuhandu
președintele Asociației

Preot I. Bânda
secretar general

turilor de producție în conștiința oamenilor. Istoria însăși nu-i determinată de cauze ideologice, ci de raporturile economice.

O nouă epocă economică, aduce o suprastructură juridică și politică corespunzătoare prin crearea de opoziții. În timp ce raporturile economice se schimbă treptat, raporturile de proprietate și toată suprastructura socială, rămân neschimbate. Astfel, raporturile ajung în opoziție cu cele sociale și politice și mai ales cu cele privitoare la proprietate. Urmează lupta de clasă, apoi revoluția care aduce o ordine nouă socială, potrivită noilor condiții de producție.

Pentru a dovedi acest lucru Marx creiază teoria asupra *plus-valorii*, care alături de noțiunile: *luptă de clasă*, *revoluție* și *egalitate absolută* între oameni, rămân ideile fundamentale ale comunismului.

Viața unică și autentică deci a societății este numai economia, munca și lupta. Ființa economică determină orice conștiință religioasă, morală, artistică, filosofică. Aceste conștiințe nu sunt decât iluzii născute din slăbiciunea omenească, din lupta cu natura sau din insuficiența organizației sociale. De aceea Marx crede că aceste iluzii pot fi înlăturate prin creșterea forțelor de producție ale omeneirii și prin creșterea forței de organizare. În felul acesta o producție superioară economică va înlătura iluziile spiritului, iar organizația nouă socială va elimina ideea de dominare, care în religie și în societatea capitalistă este atât de însemnată. Atunci ideologiile se vor năruți, societatea va de-

veni o economie organizată în care va dicta rațiunea colectivă a omeneirii.

Dintre actualele clase sociale proletariatul este cel chemat a reabilita pe om. Marxismul consideră această categorie socială ca singurul organizator și stăpânitor al lumii, ca pe un zeu care va înlocui pe Dumnezeuul creștin.

Procedând la combaterea comunismului, autorul își ia exemple din viața socială și anume dintre acelea asupra cărora nu pot exista diferite teorii.

Familia de ex. nu poate fi explicată prin factorii economici. Ea îmbracă aproape pretutindenea aceeași formă deși condițiile de viață sunt deosebite. În ceiace privește *ideologia*, formarea ideilor morale etc., ele nu sunt o consecință a factorilor economici, ci sunt un produs eminent al spiritului, al judecății omenești. Istoria ne dovedește cu multe exemple că toate mișcărilor, de orice natură, chiar economică, au fost determinate de ideile religioase, filosofice, etc. ale timpului respectiv și nu invers.

În ceiace privește proprietate și repartiția ei inegală în societate, aceasta se datorește firii omenești, structurii omului. Mai toți oamenii sunt la fel de înzestrați și cu aceleași forțe fizice, de aceea nici rezultatul muncii lor nu poate fi la fel.

Urmărind mai deaproape comunismul se poate observa ușor că are la bază o mulțime de irealități și contradicții, cari îl fac inaplicabil și periculos omeneirii. Astfel Marx neagă existența adevărului, dar susține că teoria sa este singurul adevăr. La fel neagă orice morală deși însuși co-

Vizita în Sibiu a dlui rezident regal Dănilă Papp

În ziua de 18 Octomvrie 1938 a sosit în orașul nostru dl general Dănilă Papp, rezidentul regal al ținutului Mureș, însoțit de șeful său de cabinet, dl Dr. Crișan.

Excelența Sa, dl rezident regal, a vizitat prefectura județului, de unde însoțit de dl colonel Mihai Cămărașu, prefectul județului, a plecat să cerceteze primăria municipiului Sibiu.

În sala festivă a primăriei, dl Dr. Sever Pop, primarul municipiului, a urât cuvântul de bun sosit. A răspuns dl general Papp, dorind funcționarilor, din toată inima, mult spor la muncă în împlinirea datoriei, (amintind la sfârșit și aceea, că toți ceice întâmplător ar uza astăzi de «bilețele» de recomandare, vor fi aspru pedepsiți).

La recepția ce a urmat în sala prefecturii județene, s'au prezentat reprezentanții autorităților locale, ai clerului, ai armatei, ai diferitelor instituții sibiene, în frunte cu P. S. Sa arhierieul-vicar Vasile de Rășinari, dnii generali G. Oprescu, Gheorghiu, Apostolescu etc.

P. S. Sa arhierieul-vicar, în numele I. P. S. Sale Mitropolitului Nicolae al Ardealului, aduce salutul clerului și poporului nostru din Arhiepiscopia de Alba-Iulia și Sibiu și urează ca opera începută de iubitul nostru Suveran să fie dusă la bun sfârșit spre binele și proșpătirea țării.

În numele corpului didactic de toate gradele a cuvântat Păr. Dr. D. Stăniloae.

A răspuns dl general D. Papp tuturor vorbitorilor, accentuând că astăzi putem fiecare să mergem pe calea îndecată de M. Sa Regele Carol II: muncă, cinste și dreptate.

Nr. 10.150—1938

Comunicare

Se aduce la cunoștință, că erezii după Părintele Emilian Terchiță din Bărgăuș, decedat la 11 August 1938, în baza Ș-ului 5 din Regulamentul fondului de ajutorare preoțesc au primit dela Cassa arhiepiscopale din Sibiu, în numerar, fără nici o reținere, ajutorul preoțesc de Lei 40.000.

Sibiu, din ședința secției economice a Consiliului Arhiepiscopesc dela 1 Oct. 1938.

Consiliul arhiepiscopesc

Ridicarea satelor și orașelor

Noua lege pentru înființarea «Serviciului Social» obligă pe toți tinerii țării, ca, înainte de a intra în funcțiuni publice, să facă un stagiul la sate sau orașe. Acest serviciu are îndoit scop: să pună tineretul în contact direct cu realitățile publice, să aducă, în slujba ridicării satelor și orașelor, contribuția tuturor.

Noua instituția, numită *Serviciul Social*, are de scop a pregăti și a conduce tineretul, pentru realizarea acestei mari opere a ridicării satelor și orașelor.

Organul său de execuție este *Căminul Cultural*, care va conduce viața satului, asigurând coordonarea activității diferitelor autorități și a inițiativelor particulare. Lucrările Căminelor se vor baza pe cercetările monografice, și se vor înființa școli speciale pentru pregătirea tineretului, în ce privește ridicarea satelor.

Preoții, învățătorii publici sunt încadrați în această activitate.

Un institut, de cercetări sociale, va coordona și organiza cercetările pentru cunoașterea realităților țării și ale neamului.

Această mare operă a Serviciului Social va fi realizată de către Fundația Regală „Principele Carol”.

Imprejurările grele, prin care trece întreaga Europa, cer o intensificare a operei de înzestrare a armatei. De asemenea se simte nevoia unui departament care să coordoneze întreaga producție economică, ce interesează înzestrarea armatei. Organizarea industriei din țară, comenzile din străinătate, studiul la zi al perfecționărilor, toate acestea vor intra în atribuțiile noului minister. În acest mod îndrumarea înzestrării armatei dobândește o bază nouă, care asigură acestei uriașe opere succesul necesar întăririi armatei. Toată această activitate se desfășoară sub înalta și directă supraveghere a M. S. Regelui; țara va dispune astfel de o armată puternică, pentru care trebuie să facem toate sacrificiile, fiindcă ea este marea nădejde a viitorului și a neamului nostru.

singurul sistem după care societatea organizându-se va atinge culmi nebănuite, fără vărsări de sânge și revoluții cum susține comunismul.

Recomandăm cu bucurie cartea Păr. Valeriu Iordăchescu, care, încă odată, este o valoroasă contribuție la cunoașterea celui mai bun sistem de organizare socială.

Pr. I. Beju

Evoluția biologică, transformismul și religia (5)

de Vasile Coman

O pasăre din jurasic, Archaeopteryx, a fost deasemenea considerată ca un tip intermediar între reptile și pasări. Transformiștii ori de câteori găseau un caracter asemănător, fără să țină seama de întregul structurii animalului, conchideau numai decât că e o formă intermediară, tipul unei alte specii înrudite cu cealaltă. Această pasăre are dinți și coadă lungă, caractere socotite reptiliene. Dar ea e pasăre în toată puterea cuvântului. O indică penele ei, întreaga ei structură și comportamentul ei. Dealtfel dinții și coada nu sunt un caracter strict reptilian, deoarece sunt reptile care nu au aceste note.

Despre caracterul dubios al presupuselor forme intermediare ne încredințăm în mod convingător multiplele interpretări contradictorii care s'au dat de către oamenii de știință „Pitecantropului”, (Cf. P.

Hristos, lumina lumii

Dupăce, mai zilele trecutē au fost date în seama credincioșilor, biserica din Diciosânmărtin și din Cuștelnic, jud. Tr. Mică, prin târnozirea lor de către I. P. S. Sa Dr. Nicolae Bălan, Mitropolitul Ardealului și P. S. Sa Dr. Vasile Stan, arhieru-vicar al sfintei mitropolii de Alba-Iulia și Sibiu, în ziua de 16 Octombrie a. c., P. S. Arhieru-vicar Dr. Vasile Stan, cu sobor de preoți și diaconii Prof. Alex. Popa și S. Macarie, săvârșește târnozirea lăcașului de închinare din Gușterița—Sibiu. Răspunsurile la sf. Liturghie au fost date de corul studenților teologi, dela Academia «Andreiană», sub conducerea dlui prof. Petru Gherman.

Acest lăcaș de preamărire a lui Dumnezeu, cu hramul Bunei Vestiri, s'a ridicat în anul 1873, anul morții marelui Mitropolit Șaguna, cel care cu proprie cheltuială, a pus temelie acestei sfinte biserici. Cum sfințirea noului lăcaș s'a făcut numai de un protopop (Hania), credincioșii din Gușterița, cu bunul lor păstor duhovnicesc, părintele Todea, au înțeles acea lăcaș de închinare, și în ziua amintită s'a făcut târnozirea lui așa după cum prevăd canoanele sfintei noastre Biserici dreptmăritoare.

La sfârșitul sfintei Liturghii, P. S. Arhieru Vasile a rostit o impresionantă predică ce-a fost ascultată cu multă cu-cernicie de toți credincioșii aflători la împreună rugăciune.

«Eu sunt lumina lumii; cel ce vine după mine nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții», (Io. 8, 12), sunt cuvintele Sfintei Scripturi dela cari mă-necă P. S. Arhieru-vicar Vasile. Aceste cuvinte răsună astăzi și către noi cei adunați în această biserică înnoită, spre slava luminei celei veșnice.

Pentru a înțelege aceste cuvinte, să ne gândim numai la contrariul luminei, întunericul, unde pândește primejdia, păcatul și poate chiar moartea. Nenorocit celce nu poate aprinde măcar un muc de luminare pentru a risipi întunericul din jurul său. Cât de veselitoare este solia soarelui de dimineață ce risipește întunericul!

Întunericul din afară ne grăește cât de amar trebuie să fie întunericul din suflet. Într'un astfel de întuneric, de besnă sufletească, s'a sbătut neamul omenesc, înainte de-a se naște Fiul lui Dumnezeu,

care, prin întruparea lui aduce lumină, ne ridică prin jertfa Sa, iar prin strălucita Sa înviere, a umplut lumea de «lumina lumii».

«Eu sunt lumina lumii...», a strigat Mântuitorul Hristos, lumii de acum două mii de ani, și ne strigă și nouă, astăzi, în această biserică înnoită. Mare har e să ai în suflet lumina Tatălui ce te înfiiază, lumina dragostei ce te unește și te înfrățește cu toți oamenii, lumina nădejzii ce te ridică spre Dumnezeu.

Poți tu, omule, să te lipsești de această lumină cerească și să te pierzi în întuneric? Cât de nenorociti se vor simți oamenii ce trăesc și n'au duh, se mișcă între noi și n'au viață pentru că n'au Duhul lui Hristos — sunt numai trup! Sfântul Apostol și evanghelist Ioan ne învață că Duhul este care dă viață, iar cuvintele Domnului pe cari le-am auzit, sunt Duh și sunt viață.

De veacuri, Hristos trimite lumina Sa prin preoți și prin Biserica Sa în lume; «Eu sunt lumina lumii...», eu sunt pâinea vieții... eu sunt apa cea vie... eu sunt păstorul cel bun». Neamul nostru a înțeles taina acestor sfinte cuvinte ale Domnului și s'a unit strâns de Domnul, iar sub paza luminii lui Hristos, moșii și strămoșii noștri nu s'au rătăcit oricât de încălcite erau cărările vieții.

Hristos, după slăvita Sa înălțare, nu ne-a lăsat orfani, ci ne-a trimis dela Tatăl Său, alt Mângâietor, pe Duhul sfânt care lucrează în Biserica Sa, ne învață toate și ne aduce aminte de tot ce-a făcut Domnul. Acelaș Duh sfânt cunoaște întunecimea gândului, ne îndoiește și ne aduce la Hristos. Dela acest Duh sfânt, care, e viață și izvor de înțelepciune, de bunătate, de dreptate și de îndelungă răbdare, a luat foc sufletul sfinților apostoli și sângele mucenicilor. Acelaș Duh sfânt aprinde azi pe credincioși și-i trimite în Biserica Domnului. Acest Duh sfânt e veșnic lucrător în Biserică, prin sfintele Taine, prin sfintele slujbe, și zidește tipul omului dumnezeiesc ce se arată în virtute, din care izvoresc gândurile sănătoase și dorul de împreunare cu Hristos întru cerească Sa împărăție. Aceste puteri lucrează în copilul plâpând ca și în moșneagul gârbovit sub povara anilor. Cu ce însuflețire plină de nădejde așteaptă ei viața cerească, și cât

toarelor apare ca un tot armonios, cu realizarea unei bogății imense de forme, dela cele mai inferioare până la cele mai superioare, (Modul în care încearcă transformiții să explice existența formelor inferioare de azi, e cu totul diferit și contradictoriu. Naegeli le explică prin admiterea generației spontanee continue. Dohrin, un alt evoluționist, caută să explice formele inferioare de azi socotindu-le derivare ale celor superioare, prin o evoluție regresivă. D. Roza op. cit. pg. 45).

Progresul pe care îl observăm la toate ființele, dela simplu la complex, dela general la particular, nu este altceva decât revelațiunea elocventă a unei cauze, care știe unde duce și cum duce carul, și contra voinții căreia materia slugarnică n'a știut să-i opună nici cea mai mică piedică», (C. Flamarion: „Dumnezeu în natură”, trad. rom. pg. 366).

Această evoluție generală, care se observă în natură, în dosul căreia cercetătorul adevărat simte acțiunea directă a unei puteri superioare, nu se poate con-juga și sprijini cu transformismul. Negând această teorie, nu negăm și dogma fundamentală a științei, decât interpretarea ei simplistă, mecanică.

Evoluția paleontologică ne prezintă forme coordonate între ele în așa fel, încât constituie un ansamblu întreg „cuprinzând diferite grade de complexitate și putere, pe care le pot prezenta viețuitoarele: tari, slabe, plante umile, arbori giganti, cu asociații deosebite de animale și vegetale”, (L. Vialleton: op. cit. pg. 349).

(Urmează)

de nenorociti trebuie să fie ceice nu primesc Duhul lui Hristos! Ei trăesc în întuneric și sunt logodiți cu moartea — cum zice sf. Apostol.

P. S. Sa își exprimă apoi bucuria cu care a poposit în mijlocul credincioșilor pentru a le sfinți acest lăcaș înnoit și-i povățuește ca să alerge în Dumineci și sărbători în fața sf. altar, unde să-și proștearnă genunchii prin caldă rugăciune, deoarece numai astfel, sfințirea dată acestui lăcaș va fi desăvârșită. Domnul Hristos se va bucura pe deplin, că în casa sa nu este goliciune, ci se înalță

cu rugăciune, ca fumul de tămâie și cântare ca o svâcnire a dorului după mântuire.

La împreună gustare ce s'a luat după săvârșirea sfintelor slujbe, au toastat P. S. Sa Dr. Vasile Stan, arătând însemnătatea unui atare moment pentru credincioșii unei parohii, Părintele Traian Petrișor, asesor consistorial și fost paroh al comunei Gușterița, Părintele Ecart Lebanton, din parte credincioșilor sași, Părintele Modran din Bungard, dl Vasile Stănilă dir. șc. primare din loc, și parohul locului, Părintele Todea. Un asistent.

Probleme-Recensii-Comentarii

Sf. Ioan Gură de Aur: «Predici despre pocăință» și «Despre sf. Vavila»; în românește de dl Ștefan Bezdechi prof. univ., Tipografia Arhidiecezană, Sibiu. Pg. 158, Lei 60.

Prin străduința binecuvântată a cătorva oameni dintre acei cari înțeleg să-și folosească bine talanții, tezaurul neprețuit al scrierilor sfinților Părinți mari ai Bisericii se oferă tot mai bogat tuturor celor ce caută izvoare vii de viață pentru suflet.

Unul dintre acești oameni de bine, este dl Șt. Bezdechi. De data aceasta dsa ni-a dat în românește una din cele mai frumoase părți ale operei sf. Ioan Gură de Aur: cele 9 predici despre pocăință, împreună cu cartea despre sfântul mucenic Vavila, în care își trădează sf. Ioan marea sa râvnă de adevărat urmaș al sfinților Apostoli. Traducerea dlui Șt. Bezdechi a apărut acum de sub tipar arhidiecezan din Sibiu.

Pentru cine cunoaște înălțimea operei sf. Ioan Gură de Aur, nu e nevoie a adăuga nici un cuvânt de îndemn spre a o lua să citească lucrarea amintită. Sf. Ioan Gură de Aur, cu puterea sa de profundă înțelegere a sufletului omenesc, recomandă cu uimitoare iscusință cele mai veritabile leacuri pentru toate bolile de care e bătuit acest suflet. Pocăința, leacul oricărui păcat, formează problema principală a sf. Părinte, și el o dezvoltă ajutat de neimitabilă-i elocință, arătându-i toate felurile ei de lucrare pentru lecurarea sufletului păcătos.

Ar fi o adevărată crimă pe care am săvârși-o față de noi înșine, dacă având în limba noastră aceste minunate predici, nu le-am citi; ar însemna să ascundem de propriul nostru suflet lumina mântuitoare. Iar față de talmăcitorul lor în românește am săvârși o impietate, dacă nu i-am aduce cele mai calde mulțumiri.

Cercuri religioase. — Cercul religios Ocna-Sibiului, de sub președinția Pr. Teofil Roșca Ocna de sus, s'a întrunit în parohia Slimnic, în 4 Sept. c. Biserica s'a dovedit de astă dată prea mică pentru mulțimea adunată. Glasul de chemare al clopotelor abia începuse să răsună și păcuri numeroase de țărani și țărance, bătrâni și tineri, în haine de sărbătoare, se îndreaptă spre locul de închinare. Ajunși la intrarea bisericii, se postează în două șiruri, lăsând ca prin mijlocul lor să intre în biserică un grup de ofițeri, gradați și soldați, din regimentul 35 artilerie-Sibiu, în frunte cu dl colonel Gheorghe Tomaide. Bravii ostași și-au ținut de sfântă datorie, să ia parte, dela început și până la sfârșit, la săvârșirea serviciului divin în această zi a Domnului.

Serviciul utreniei și al liturghiei a fost oficiat în sobor de preoți. La liturghie tânărul locotenent Dr. Todea, fiu de preot, cu o voce de tenor ales a dat câteva din răspunsurile mari.

La priceasnă preotul Aurel Borțian din Mândra, mănecând dela cuvintele: „Ceeace este cu neputință la oameni, este cu putință la Dumnezeu”, (Mat. c. 19, v. 26), rostește o predică binesimțită, arătând datorită omului de a-și căuta mântuirea prin sfânta biserică și sfintele taine.

La sfârșitul liturghiei cuvintează Păr. Teofil Roșca-Ocna de sus, despre: Creștinism și naționalism. Prin exemple, din

viața marilor bărbați ai diferitelor neamuri, face o luminoasă aplicație a credinței înbinată cu iubirea de neam.

Masa comună s'a luat în casa preotului Pavel Alisie.

La ora 3 p. m. s'a oficiat tot în sobor serviciul vecerniei. Biserica și de astă dată plină de credincioși, soldați și grade. Conferențiază preoții Nicolae Dorca din Loamnăș despre porunca a 9-a din Decalog, și preotul Teofil Roșca-Ocna de sus „Despre rolul însemnat al mamei în educarea omenirii”. Expunerile au fost ascultate cu mult interes. — Cor.

Duminecă, în 4 Septembrie anul curent, cercul religios din Săcele a ținut a IV ședință publică în parohia Târlungeni. Au fost de față preoții: I. Curcubătă, P. Leucă, Tr. Banciu, I. Bărbaț, Silv. Garcea, D. Purcăroiu, I. Stelea și Gh. Șerbu. La ora 3 p. m. preoții prezenți, în fața unui numeros public, au săvârșit în sobor slujba sfintei vecernii, urmată de Acatistul Maicii Domnului.

După citirea sfintei Evangheli, preotul Gh. Șerbu din Satulung a predicat despre tânărul doritor după viața veșnică Dupăce la introducerea arată scopul întrunirilor preoțești, vorbitorul își desface materialul de predică în 2 părți, și anume:

Prima parte cuprinde preocuparea tânărului cu problema vieții spirituale, deși se bucura de toate bunătățile materiale ale vieții. Acest fenomen constituie exemplu tipic pentru tinerii din zilele noastre, aceștia ocupându-se mai mult cu partea materială a vieții, amânându-o pe cea spirituală pentru zilele bătrâneții. Vina aceasta o poartă părinții, care sâdesc în sufletul copiilor, încă de când sunt mici, gândul pentru preocuparea cu cele materiale. Adevsea auzim pe părinți spunând copiilor: „Când vei fi mare, vei fi domn cu avere multă”, — fără îndoială că nu acesta este sensul vieții omenesci. Vorbitorul arată metoda cum trebuie să facem din copiii noștri oameni de omenie și înzestrați cu bogăție sufletească.

Partea a doua cuprinde renunțarea tânărului la preocuparea cu cele spirituale și realipirea sa de avere. Vorbitorul arată că tânărul a devenit sclavul averii, în care calitate și-a pierdut complet libertatea morală. De aci pleacă indignarea Mântuitorului când spune: „Mai degrabă intră funia prin urechia acului, decât bogatul în împărăția lui Dumnezeu”, Matei 19, 24.

Pe drept cuvânt, bogăția este cel mai nemilos stăpân al omului. Ea îl robește atât de mult, încât acesta uită să se ocupe de mântuirea sufletului său și prin aceasta își pierde calitatea de cetățean al împărăției lui Dumnezeu. Prin antiteză vorbitorul arată că sărăcia deasemenea nu conferă exclusiv dreptul la dobândirea cetățeniei cerești. Cheia care deschide bolta cerească, este însă milostenia. Prin aceasta bogatul poate transforma bunurile sale materiale în bunuri spirituale. Vorbitorul aci aduce o seamă de argumente despre modul cum trebuie făcută milostenia.

După stihovă, preotul Tr. Banciu din Purcăreni citește o conferință despre educația copilului în familie. Conferențiarul analizează viața morală din zilele noastre și conchide că îndreptarea stărilor rele de azi se face numai de către generația tânără care trebuie crescută în spiritul bise-

ricii noastre strămoșești, la focul căreia s'au încălzit generațiile trecute ale neamului nostru. — Pr. *Silv. Garcea-Cernatu*, secret. cercului.

S'a întrunit, în 4 Septembrie c. în parohia Veseud, cercul preoțesc Șeica-mare. Au fost prezenți toți membrii cercului cu dl Grigore Forsea, delegat din partea I. P. Sf. Mitropolit Nicolae aducând înaltă binecuvântare pentru „Oastea Domnului”. La ora 8 jum. s'a servit sf. utrenie și liturghie în sobor într'o atmosferă de adâncă evlavie. Dl G. Forsea, împreună cu toți credincioșii și ostașii veniți într'un număr mare din satele vecine, au dat răspunsurile la sf. liturghie. La priceasnă Păr. N. Bucur din Boarta, a rostit o frumoasă predică mănecând dela Evanghelia zilei: „Învățătorule, ce bine să fac, pentru că să capăt viață veșnică”. La sfârșitul sfinte Liturghii dl G. Forsea a luat cuvântul în numele „Oștii Domnului”.

La ora 3 d. m. s'a servit sf. maslu pentru Păr. I. Popoviciu, care este suferind, și pentru bolnavii din parohie. La sfârșit Păr. A. Basarab-Agârbici a vorbit despre „Biserica și Ortodoxie”. S'a scos la iveală rolul purtat de biserica noastră strămoșească și foloasele ce le-a adus sufletului românesc. După aceea Păr. I. Dordea din Hașag, în calitate de președinte, mulțumesc credincioșilor pentru ascultare, spunând că este mândru și satisfăcut ca unul care a fost administratorul acestei parohii timp de 2 ani, văzând cât de mult a înaintat această parohie pe teren cultural și duhovnicesc, îmbrățișând cu drag Oastea Domnului în frunte ca preotul care le dă hrană duhovnicească. Îndeamnă pe credincioși să-și păstreze credința, să cerceteze sfânta biserică, să-și mărturisească păcatele preotului duhovnic, să făptuiască binele pe pământ... — Pr. V. Ch.

Congresul vechilor catolici. La Zürich a avut loc în zilele de 25—29 August a. c. al 14-lea congres internațional al vechilor catolici. Precum se știe aceștia sunt catolici cari s'au rupt de Vatican la 1870, pentru că n'au recunoscut infalibilitatea papei. Ei își precizează azi misiunea în următoarele trei puncte: 1. luptă stăruitoare contra imperialismului dogmatic și administrativ al Romei; 2. Iatoarcerea la un catolicism purificat în sensul evlaviei vechi creștine și a organizării bisericesti originare; 3. Nizuință spre o reunire a bisericilor pe terenul adevăratei catoliciități, diferitele biserici menținându-și ființa lor.

În congres s'a discutat în jurul chestiunilor: 1. „Renașterea vechei evlavii catolice”, constatată și în Biserica catolică și în protestantism în forma unei mișcări liturgice; 2. „Datoria Bisericii față de lume”.

Din partea Sf. Sinod al Bisericii ortodoxe române a dus salutul consilierul arhiepiscopesc Dr. Orest Taran-gul din Cernăuți.

La Librăria Arhiepiscopale se află de vânzare următoarele cărți rare:

1. **Dogmatica ortodoxă**, a) de Arhiepiscopul rus Macarie, tradusă de arhierul Gerasim Timuș în trei volume;

b) **Dogmatica** de Alexiu Comorosan, profesor la Facultatea teologică din Cernăuți în două volume.

2. **Istoria bisericească** universală de Eusebiu Popovici tipărită de mitropolit-primat Atanasie în două volume.

3. R. P. Didon **Isus Hristos** traduce după I. A. Scrobotov de Dr. Const. Chiricescu și Iconomul Nazarie, București 1900. Două volume.

4. **Cronica Românilor** de Gh. Șincai, Tomul I anii 84—1439; Tomul II anii 1440—1614. Tipărită de Ministerul Cultelor și al Instrucțiunii Publice, București, 1886. — (Prețul se poate afla în Librărie).

INFORMAȚIUNI

Congresul național bisericesc. M. Sa Regele a semnat decretul pentru convocarea congresului național bisericesc electoral. Sf. Patriarhie a fixat data congresului pe ziua de 1 Noembrie 1938, când va fi ales primul episcop al eparhiei Maramurășului.

După noua Constituție, Cehoslovacia, cum se anunță din Praga, va forma un stat federal, cuprinzând trei țări: regiunea Boemiei și Moraviei, Slovacia, și Rusia subcarpatină. Fiecare țară din acest triplism va avea un parlament propriu și guverne deosebite. Cele trei guverne vor forma un consiliu de miniștri, care împreună cu miniștrii afacerilor străine, de finanțe și de război formează guvernul total al țării.

Nouă organizare școlară. Pe lângă școlile inferioare și medii existente, legea nouă crează tipuri de școli pe care cerințele agriculturii le impun azi, și anume: Școlile practice cu o durată a școlarității de doi ani, sunt destinate a forma lucrători calificați: conducători de tractoare, mecanici agricoli, logofeți, grădinari, etc. Se va lucra numai în ateliere, ferme, vii și grădini; Școlile de specializare care vor forma pentru anume îndeletniciri ca: pescari, pivniceri etc. Aceste școli vor fi urmate de absolvenții școlilor inferioare și mixte; Școlile țărănești, pentru adolescenți, unde se vor primi tineri între 18—24 ani. Se vor înființa, în aceeași categorie, școli pentru adulți pe termen foarte scurt, ținând seama de nevoi.

S'a introdus limbile minoritare, ca obiect de învățământ, la următoarele școli normale de băieți: Limba germană la Sibiu și Caransebeș, I. maghiară la Arad și Tg. Mureș, I. rusă la Chișinău, I. sârbă la Timișoara. — În școlile normale de fete: I. germană la Cernăuți, I. rusă la Chișinău, I. maghiară la Cluj.

Prea mulți avocați. Uniunea avocaților din România, în ședința sa din București, dela 16 l. c., a hotărât modificarea legii avocaților. Cea mai mare înnoire este statorirea unui plafon de înscrieri anuale, în scop de a reduce belșugul de avocați.

Jale nouă în francmasonerie. Guvernul noului stat, Slovacia, a hotărât dizolvarea logilor masonice, confiscarea bunurilor lor și punerea sub supravegherea poliției a membrilor organizației francmasonice. Multe logi din Boemia s'au dizolvat dela sine, trecându-și peste graniță arhivele și sediile.

Se apără de jidovime. O mare întrunire de avocați și medici, ținută în 17 l. c., la Praga, a votat o moțiune în care se cere să se reducă numărul avocaților și medicilor jidovi din Cehoslovacia, în proporție cu numărul lor, ceace ar face 15 la sută, față de întreaga populație a țării.

— În Germania lucrul merge mai repede și mai „fără forme”: O recentă ordonanță exclude din barou pe toți avocații jidovi. Din 700 de avocați jidovi cari exercitau profesiunea de avocat în Berlin, se admit să mai existe 40, cari însă vor trebui să ia titlul de *consultanți* și vor avea o clientelă exclusiv jidovească. În cuprinsul întreg al Germaniei mai sunt 175 „consultanți” pentru fiii lui Izrail.

Mai mare rușinea. Un preacucernic părinte, care semnează Ec. C. Cronț, declară într'un articol „Aspecte din viața religioasă ardeleană”, publicat în rev. „Căminul” din Galați: „Ardelenii noștri, români curaji, mai toți aparțin cultului uniat”.

Preacucernice, dacă vrei să informezi pe alții, informează-Te întâi însuși, că altfel Te faci de răs și Te compromiți pe toată viața. Parc'ai fi trăind în Africa!

Bucurie deosebită s'a sălășluit în satele germane, din care pleacă jidovimea ca să nu mai revie. Din Berlin se anunță, că în astfel de sate locuitorii obișnuiesc să ridice un steag alb în momentul când cel din urmă jidov părăsește localitatea, ear pe steag stă scris: Nu mai avem nici un pui de jidov...

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. Duminecă, în 23 Octombrie 1938, va predica părintele M. Neagu; ear Mercuri 26 Oct. (M. Dimitrie) va predica părintele protopop Em. Cioran.

Ministerul Agriculturii și Domeniilor Inspectoratul silvic Brașov, Sec. exploataților Nr. 19.064—938 [51] 1—1

Publicațiune

Se aduce la cunoștință generală că în ziua de 1 Noembrie 1938, la ora 12, în localul Inspectoratului silvic Brașov și în localul Ocolului silvic Valea Sadului, din Sibiu, se va vinde spre exploatare, prin licitație publică cu oferte închise, materialul lemnos de pe suprafața de 13.85 ha, conținând 1719 arbori esență stejar, cu un volum de circa 1071 mc. lemn de lucru și 358 m. steri lemne de foc și 191 m. steri crăci, din pădurea Tufari, proprietatea Mitropoliei ortodoxe Sibiu.

Vânzarea se va face cu respectarea art. 88—110 din legea Contabilității publice, publicată în Monitorul Oficial Nr. 167 din 31 Iulie 1929, regulamentul oficial central de licitație publicat în Monitorul Oficial Nr. 1 din 1 Ianuarie 1930, art. 167—168 din legea Cooperației, Normelor generale de ținerea licitațiilor publicate în Monitorul Oficial Nr. 167 din 1931 și 127 din 1934, condițiilor generale de exploatarea pădurilor Statului publicate în Monitorul Oficial Nr. 106 din 1912, completate cu condițiile speciale de care amatorii pot lua cunoștință la Inspectoratul silvic Brașov și la Ocolul silvic Valea Sadului din Sibiu.

Garanția provizorie este de Lei 21.100.

Oferte telegrafice, telefonice, condiționate, netimbrate, nesigilate sau supraoferte, nu se primesc.

p. Șeful inspectoratului ing. insp. gral silvic, Ing. I. Dimitrescu ing. inspector silvic

p. Șeful secției Petre Bârsan conducător silvic

(52) 1—1

Publicare de licitație

Parohia ortodoxă română Boroșneul mare, județul Treiscaune, dă în licitație publică în 30 Octombrie 1938, ora 14, cu oferte închise, în oficiul parohial, edificarea bisericii, conform planului și devizului estimativ, aprobat de P. V. C. Arhiepiscopesc sub Nr. 10.920 din 8 Octombrie 1938.

Ofertele se vor face pentru întreaga lucrare prevăzută în deviz. Participanții vor depune odată cu oferta și o garanție de 5% din valoarea devizului în numerar sau efecte publice.

Nu vor fi admiși la licitație decât maieștri sau antreprenori care pot dovedi, că au mai executat astfel de lucrări în condițiuni bune și sunt diplomați.

Planul și devizul pot fi văzute în fiecare zi la Oficiul parohial ortodox român din Boroșneul-mare. Parohia nu plătește nimănuși spese de deplasare.

Consiliul parohial își rezervă dreptul de a alege pe cea mai convenabilă dintre oferte și a o supune forurilor în drept spre aprobare.

Boroșneul-mare, la 14 Oct. 1938. Irimie Nagh Pr. I. Teodorescu epitrop paroh

Citiți, sprijiniți și răspândiți ziarul **Telegraful Român**

Judecătoria rurală Mercurea, județul Sibiu Nr. C 1704—1938 (23) 1—1

Publicațiune de licitare

Portărelul delegat al judecătoria rurale Mercurea, jud. Sibiu, aduce la cunoștință publică, că în baza declarației primite, și a deciziei Nr. 2706—1938 judecătoria mixtă Sibiu, prin care s'a ordonat și apoi s'a efectuat execuția definitivă în favorul Izdrailă Iacob, reprez. de ad. Dr. Eug. Piso din Sibiu, pentru suma de Lei 8472 capital și accesorii, — fixez termen de licitație pentru ziua de 1 Noembrie 1938 ora 16, la fața locului în comuna Poiana.

Se vor vinde prin licitație publică: 3 st. de lemne, 1 căruță, un butoi gol de 20 ferii, un butoi de 10 ferii, 1 butoi de 100 litre pentru varză, 5 măji fân, în valoare totală 7100 lei.

Creanța de încasat este: Capital Lei 8472, Cheltueli de proces și execuției Lei 2343, Cheltuelile pentru termenul de față Lei 320 Dobânzile de... după capital cu începere din ziua de... și până la achitare. Cheltuelile ce se vor mai ivi cu efectuarea licitației.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost sechestrate și de alți creditori și aceștia și-ar câștiga dreptul de acoperire, licitația prezentă este ordonată și în favorul lor în sensul art. XVI 1908 art. 20.

Mercurea-Sibiului, la 16 Octombrie 1938. Portărelul delegat Grețier, INDESCRIBIBIL

Nr. 1180—1938 (50) 2—3

Concurs

La ordinul Ven. Consiliu Arhiepiscopesc Nr. 10.098 din 16 Septembrie a. c. și în înțelegere cu consiliul parohial, publicăm concurs, cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român, pentru întregirea parohiei vacante, **Șimon, biserica nouă**, de clasa I-ă, protopopiatul Bran.

Venitele împreunate cu acest post: 1. Salarul dela stat. 2. Venitele stolare, aprobate de Ven. Consiliu Arhiepiscopesc cu ordinul Nr. 4544—1929.

3. Sesia parohială 2.1200 jug. fânaș. Cererea de concurs, provăzută cu toate documentele necesare și cu autorizația de a candida, dela Ven. Consiliu Arhiepiscopesc, se va înainta în termen oficiului protopopesc Bran, iar concurenții se vor prezenta în parohie, în vreo Duminecă sau sârbătoare, cu observarea dispozițiilor reglementare, spre a cânta, eventual a celebra și a face cunoștință cu poporul dreptcredincios.

Zărnești, județul Brașov, 28 Septembrie 1938.

Vasile Stoicanea protopop

Nr. 1988—1938 (49) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei I de cl. I-a Sf. Gheorghe, protopopiatul Sfântul Gheorghe, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Tel. Român.

Beneficiile împreunate cu acest post sunt:

1. Salar dela stat. 2. Casă parohială cu dependente. 3. Sesiune parohială 20 jugăre arător și fânaș.

4. Lemne de foc 5 stânjini în pădure având a restitui Primăriei costul tăiatului. În caz că, Primăria acordă separat lemne de foc parohului-protopop atunci în loc de 5 stânjini vor fi 10.

5. Stola obișnuită. Până la edificarea catedralei proiectate, orașul formează o singură parohie; cei doi preoți-parohi vor beneficia de venitele stolare alternativ: unul o săptămână celalalt alta. În ajutorul Bobotezei parohul I va umbla cu Sfânta Cruce în cartierul cu vechii enoriași băștinași.

Având în vedere că acești enoriași maghiarizați în mare parte nu vorbesc românește, candidații trebuie să cunoască și limba maghiară.

Cererile de concurs cu toate documentele împreună, și cu încuviințarea specială a Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc, se vor înainta oficiului protopopesc, în termenul indicat.

Ediția și tiparul Tipografiei Arhiepiscopale